

A vitorlázásról

Bergenben az egyik dolog, amit legjobban szeretek az a vitorlázás. Annyira király, hogy itt van a kikötő 30 percre a koltól, és semmivel nem bonyolultabb lemenni és kivinni egy hajót, mint egy kenut volt a Lágymányosi Spariban anno a Dunára.

A klub:

Már mielőtt ide jöttem, nézegettem, hogy hogyan lehet errefele csatlakozni egy klubhoz, és így bukkantam rá a BSI Seiling-re, ami egy jópofa közösségi modellel működő egyesület, eléggé sajnálom, hogy nincs ilyen otthon, tuti csatlakoznék. Itt diákoknak félévente 400 koronáért lehet (kb. egy napi nagyon olcsó hajóbérlés ára a Balatonon), és utána annyiszor mehetsz vitorlázni, ahányszor csak szeretnél. Úgy működik a dolog, hogy vannak skipperok (olyan tapasztaltabb arcok, akik vihetnek ki hajót), és van egy sailing plan, ahova be van írva, hogy ki mikor megy ki. Valamilyen úton értesíted őket (ált. sms vagy mail), és akkor felírnak a hajóra mancsaftnak. A dolog akkor is működhet, ha épp nincs kiírva semmi, csak írni kell a listára, hogy szeretnél vitorlázni egyet, és valaki általában elvállalja, hogy kivigyen. Pár hete én is skipper lettem (kb. az otthoni jogsíhoz hasonló tudás kell hozzá, az meg megvan), azóta már elég sokszor voltam kint és jópár embert vittem magammal. Egyébként elég sokféle arc van a

klubban, norvégok és nemzetköziek vegyesen, vannak akik versenyeznek/tek és vannak akik csak a túravitorlázásnak hódolnak, de mint minden hajós helyen, itt is elég jó és összetartó a társaság.

A hajók:

A klubnak 3 db Albin Express típusú hajója van, ezek 7,8 méteres/25,6 lábás One Design vitorlások, szóval az összes kb. ugyanúgy van felszerelve, ezért versenyzéskor leginkább csak a tudás számít. Súlyuk 1800 kg, ebből a ballaszt 800 kg, szóval kellemesen stabil jószágok, ráadásul hülyebiztosak is, mert a fartükrön van elhelyezve a kormány, ezért ha túlzottan megdől (lefekszik) akkor a kormány kiemelkedik a vízből és a hajó magától beáll szélbe, szóval még szándékosan se lehet felborítani. Ezek mellett elég sportosak is, mivel a Balatonon igen népszerű és hasonló méretű Sudárhoz képest hosszabb a vízvonaluk, és annak 28 nm-es alapvitorlázatával szemben itt 32 nm áll rendelkezésre.

A hajó főleg a 3-as 4-es (bft) széltartományt kedveli, előttről már hiányzik, hogy a vitorlák nem reffelhetőek, ezért vagy nagyon dől, vagy le kell szedni az egyiket. Egyébként elég ötletes a berendezése is, alaphelyzetben lenne benne wc és kis konyha, de ezek kicsit ki vannak belezve a tömegcsökkentés érdekében. Azért persze nem igazi sporthajó, de jó viszonyok mellett szépen és számomra meglepően élesen lehet velük haladni. A három hajóra jut 21 skipper és kb. 160-180 tag, ez elsőre soknak hangzik, de így is szinte mindig marad bent legalább egy, szóval még nem is túl nagy a kihasználtság.

A környezet:

A Bergenbe érkező turistáknak általában három kérdésük van: Mikor áll el az eső, hol van a fjord, és tényleg csak ekkora a fish market? A válaszok: ☺, itt a város körül, és igen, tényleg csak ekkora. Ebből hajózási szempontból főleg persze főleg a középső érdekes, hiszen ezen szoktunk hajózni. Ha megnézed a város térképét, tulajdonképpen körülölel egy öblöt, na az már fjord. Persze ez nem a képeslapokról ismert óriási hegyes valami, olyan helyre nehezen is férne el egy másfél Debrecen méretű város, itt csak 20-50 m magasak a sziklák, de szerintem már ez is jól néz ki, meg vannak hegyek is, csak kicsit hátrébb a víztől. Olyan is van persze, csak az kb. egynapnyi hajóútra van innét, ha minden jól megy majd túrázunk oda is.

Ezek a fotók nem a legjobbak, az a baj a szép részeknél volt akkor pont nagyobb szél, és akkor nem fotózott senki, én meg nem vittem a gépet, mert nem akarom, hogy szétázzon az esőben☺

Hála az Északi Tenger közelségének elég jó szelek vannak, habár a sok hegy megkavarja az irányokat, nem ritka a 90 fokos, vagy annál nagyobb irányváltás sem, ez ma egy váratlan halzolás során volt akinek fájdalmasan nyilvánvalóvá vált, mondhatni beleverte a tudást a fejébe. A fjord brutálisan mély, mesélték, hogy a 150 méteres horgonylánc nem ért le az aljára és amikor GPS-t próbáltak leereszteni, az is előbb vesztette el a jelet, minthogy leért volna. Becslések szerint van vagy 250-300 méter, szóval nem kell félni, hogy fennakadsz a Tihanyi csőben. Több irányba is lehet indulni, át a híd alatt, vagy végig a kőli előtt, mindkét esetben egy-egy szép sziklával tarkított szűkebb szakaszra érsz. Ha a híd után átmész egy másik alatt, déli irányba lehet tartani, ahol van egy közért kikötővel, egyik kedvenc megálló helyünk, ráadásul egy nagyon szimpatikus bácsi viszi, akinek a legkirályabb klubhelyisége van a világon, nézzétek:

Tovább haladva meg lehet tekinteni a norvég flotta főhadiszállását, és a repteret a víz felől, erre még nem jártam, de nagyon szeretnék egyszer. Még délebbre pedig ott a Hardanger Fjord, na az már képeslapos kivitelű, nagyon remélem teszünk majd oda egy többnapos túrát. Észak fele is számos útvonal nyílik, a fjordok kicsit olyanok, mint egy ország úthálózata, a legtöbb egymásba nyílik, és emiatt nagyon változatosan lehet bennünk túrázni. Ha nagyon felmegyünk Északra, a nyílt víz érintésével, jó szél esetén akár egy oda-vissza négynapos túrával az egyik leghíresebb hely, a Sognefjord is elérhető, ami melleleg a világ leghosszabb fjordja. Szóval az adottságok fantasztikusak.

Hogy jött nekem ez az egész?

A vitorlázás már nagyon régóta vonzott, de nem volt senki a családban, aki vitorlázott volna, nincs balatoni nyaralónk, és valahogy barátaim se voltak ilyen körből, szóval nem igazán jutottam hozzá. Először osztályfőnököm családjának hajóján voltam a Balatonon az érettségi utáni utolsó osztálykirándulás során, és nagyon megtetszett a dolog. Utána pár évig nem voltam hajózni, majd a suliban balatoni telepén lettek kis hajók, de csak egyszer voltam rajtuk. Aztán tavalyelőtt kiderült, hogy van vitorlástábor nyaranta Balatonberényben, azokkal a hajókkal, amiket Akaliból ismertem, és lementem megnézni két napra. Két hetet maradtam 😊 Főleg Lézerekkel vitorláltunk, ami egy egyszerűen nagyszerű kishajó, pillanatok alatt vízre tehető, de elég komoly ahhoz, hogy Olimpiai hajóosztály is legyen.

Borzasztó sokat borultam, de a nagyszerű oktatók (Marci, Klári és Gábor bá') segítségével gyorsan fejlődtem, és a végére már egész jól ment. Ekkor belelkesültem annyira, hogy megcsináljam a jogsit, amire még azon az őszön sort kerítettem, és a lelkesedés azóta is tart. Nos, valahogy így. A szabályzás egyébként vicces ebben az országban, 26 lábíg lehet engedély nélkül hajót vezetni (gondolom ezért 25,6 lábasak ezek), ez a határ sokkal-sokkal megengedőbb, mint az otthoni a 10 nm vitorlafelülettel.

A vitorlázás jellegzetes pillanatképe: Esik. De tényleg, eddig 3-szor volt olyan, hogy nem esett, ebből egyszer meg szél nem volt. Aki pontosan megtippeli kommentben, hogy merről, és nagyjából milyen erejű szél fúj a képen, annak hozok norvég csokit majd:)

